

Janusz Podgórski

Nowy Barkoczyn, gm. Nowa
Karczma, woj. gdańskie. Stanowisko
4

Informator Archeologiczny : badania 18, 73

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MIEJSCE PIASTOWE
woj. krośnieńskie
Stanowisko 4

patrz
okres wpływów rzymskich

MROCZA
woj. bydgoskie
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe
w Bydgoszczy

Badania prowadził mgr Wojciech Kuczkowski. Finansowało Muzeum Okręgowe w Bydgoszczy. Drugi sezon badań. Cmentarzysko z okresu halstackiego - okresu rzymskiego.

Na przebadanej 2 arowej powierzchni cmentarzyska, odkryto: 6 grobów skrzynkowych, 3 podkloszowe, 2 popielnicowe i 11 grobów jamowych. Wszystkie groby skrzynkowe miały obwarowanie kamienne i zawierały od 2-7 popielnic. Część z nich posiada zaznaczone plastycznie lub wyryte, szczegóły anatomiczne twarzy ludzkiej. Popielnice wyposażone były w kółka brązowe i żelazne, szpile, szczytce. Groby podkloszowe składały się z kiosza i popielnicy, przykrytej misą. Zalegały w żółtym piasku, stąd też brak jest zarysu jamy. Najliczniej występujące groby jamowe, zawierały pozostałości stołu oraz bardzo niewielką ilość, drobnych, dobrze przepalonych kości ludzkich. Wyjątek stanowił grób jamowy nr 38, w którym znaleziono fragment zapinki z brązu /III grupa Almgrena, typ 64/. W dwóch przypadkach, groby jamowe nawarstwione były na groby skrzynkowe. W obrębie grobu jamowego nr 31, stwierdzono ślady po drewnianych kółkach, o średnicy od 8 do 12 cm. Część z nich wbita była pionowo w ściemę, niektórzy usytuowane były w pozycji poziomej. Długość jednego zlokalizowanego kółka, zastrzonego w dolnej części, wynosiła ok. 78 cm.

Cmentarzysko w Mroczy jest stanowiskiem wielocentrycznym /halkaaskupisk na piaszczystych wyniesieniach/. W odległości ok. 500-700 m w kierunku północno-zachodnim od badanego stanowiska, w zakolu rzeki Rokittki, zlokalizowano osadę, współczesną cmentarzysku.

W oparciu o występujące typy grobów oraz ich zawartość, stwierdzić można, że cmentarzysko w Mroczy, użytkowane było w okresie halstackim D oraz w fazie B₂ okresu rzymskiego.

Badania będą kontynuowane.

NAWINO, gm. Białogard
woj. koszalińskie
Stanowisko 13

patrz
okres halstacki

NIECHMIROW-MALA WIES, gm. Burzenin-Konopnica
woj. sieradzkie
Stanowisko 1 /74-75/

patrz
epoka brązu

NOWE POLICHNO, gm. Santok
woj. gorzowskie
Stanowisko 7

patrz
późne średniowiecze

NOWY BARKOCZYN, gm. Nowa Karczma
woj. gdańskie
Stanowisko 4

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Janusz Podgórecki. Finansował WKZ w Gdańsku. Drugi sezon badań. Osada otwarta kultury lużyckiej z okresu Hallstatt C.

Celem prac było wyeksplorowanie półziemianki, odkrytej w 1983 r. Obiekt ten miał kształt prostokąta z zaokrąglonymi narożnikami. Usytuowany był na osi NWW-SSE, jego wymiary wynosiły: długość 3,80 m, szerokość 2,60 m. Odsłonięta została na głębokość 0,80-0,96 m. Wypełnienie stanowił piasek szarobrunatny ze spalenizną, zwłaszcza w partii południowo-wschodniej i na obrzeżach obiektu. Pozostałą część półziemianki wypełniała glina. Głębokość wypełnienia wynosiła 28-52 cm.

Uzyskany materiał zabytkowy z obiektu stanowiła, w głównej mierze, ceramika /przeważnie ułamki garnków o schropowanej powierzchni, a także fragmenty mis, talerzy i kubków/, węgiel drzewny i przepalone kości. W ubogiej ornamentyce ceramiki reprezentowany jest motyw liniowy i od. iski palców.

Materiał zabytkowy znajduje się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.